

FORMS OF THE AORIST PARTICIPLES

	Active			Middle		
	M	F	N	M	F	N
nom	σᾶς	σασα	σαν	σάμενος	σαμένη	σάμενον
gen	σαντος	σάσης	σαντος	σαμένου	σαμένης	σαμένου
dat	σαντι	σάση	σαντι	σαμένῳ	σαμένη	σαμένῳ
acc	σαντα	σασαν	σαν	σάμενον	σαμένην	σάμενον
nom	σαντες	σασαι	σαντα	σάμενοι	σάμεναι	σάμενα
gen	σάντων	σασῶν	σάντων	σαμένων	σαμένων	σαμένων
dat	σασι	σάσαις	σασι	σαμένοις	σαμέναις	σαμένοις
acc	σαντας	σᾶσᾶς	σαντα	σαμένους	σαμένας	σάμενα

	Active			Middle		
	M	F	N	M	F	N
nom	λύσᾶς	λύσασα	λύσαν	λυσάμενος	λυσαμένη	λυσάμενον
gen	σαντος	σάσης	σαντος	σαμένου	σαμένης	σαμένου
dat	σαντι	σάση	σαντι	σαμένῳ	σαμένη	σαμένῳ
acc	σαντα	σασαν	σαν	σάμενον	σαμένην	σάμενον
nom	σαντες	σασαι	σαντα	σάμενοι	σάμεναι	σάμενα
gen	σάντων	σασῶν	σάντων	σαμένων	σαμένων	σαμένων
dat	σασι	σάσαις	σασι	σαμένοις	σαμέναις	σαμένοις
acc	σαντας	σᾶσᾶς	σαντα	σαμένους	σαμένας	σάμενα

Second Aorist Participles

	Active			Passive		
	M	F	N	M	F	N
nom	ων	ουσα	ον	ομενος	ομειη	ομενον
gen	οντος	ουσης	οντος	ομενου	ομειης	ομενου
dat	οντι	ουση	οντι	ομειῳ	ομειη	ομειῳ
acc	οντα	ουσαν	ον	ομενον	ομειην	ομενον
nom	οντες	ουσαι	οντα	ομενοι	ομειαι	ομεινα
gen	οντων	ουσῶν	οντων	ομειων	ομειων	ομειων
dat	ουσι	ουσαις	ουσι	ομειοις	ομειαις	ομειοις
acc	οντας	ουσας	οντα	ομειους	ομεινας	ομεινα

	Active			Passive		
	M	F	N	M	F	N
nom	λαβῶν	λαβῶσα	λαβόν	γενόμενος	γενομένη	γενόμενοι
gen	όντος	ούσης	όντος	ομένου	ομένης	ομένου
dat	όντι	ούση	όντι	ομένῳ	ομένη	ομένῳ
acc	όντα	ούσαν	όν	όμενοι	ομένην	όμενοι
nom	όντες	ούσαι	όντα	όμενοι	όμεναι	όμενα
gen	όντων	ουσῶν	όντων	ομένων	ομένων	ομένων
dat	ούσι	ούσαις	ούσι	ομένοις	ομέναις	ομένοις
acc	όντας	ούσας	όντα	ομένους	ομένας	όμενα

Genitive Absolute

The adverbial/circumstantial participle and its subject are often grammatically independent of the main sentence. Such a grouping is called a *genitive absolute*; for its subject is in the genitive case.

Matthew 9:18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχων εἷς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθεος τὴν χεῖρά σου ἐπ’ αὐτήν, καὶ ζήσεται.

Mark 5:2 καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ὑπήνησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ,

Luke 11:14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον [καὶ αὐτὸ ἦν] κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφὸς καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

Review: Syntax of the (Aorist) Participles

- Adjectival & Adverbial (circumstantial) functions
 1. Adjectival=> attributive, substantive; modifies a noun as the adjective does; often preceded by an article.
 2. Adverbial => predicate; related to the circumstance where the action takes place; never preceded by an article.
- Tense: a *kind* of action; ‘simple’/undefined as opposed to ‘continuous’ (present) or ‘completed’ (perfect)
- Action *prior* to or *simultaneous* with that of the main verb